

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości
(druk nr 49)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem nowelizacji ustawy z dnia 29 września 2008 r. o rachunkowości jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy **2006/46/WE** Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń. Ponadto nowelizacja zmierza do uwzględnienia w przepisach ustawy nowelizowanej aktualnych realiów gospodarczych i synchronizuje przepisy ustawy nowelizowanej z innymi ustawami. Celem tej ustawy jest także zwiększenie efektywności dotychczas obowiązujących przepisów oraz ułatwienie ich stosowania.

Podstawowe zmiany w ustawie o rachunkowości dotyczą w szczególności:

- 1) wprowadzenia przepisów dotyczących usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych i określających zasady prowadzenia takiej działalności (w zakresie m.in. podmiotów, zakresu działalności, zasad wydawania certyfikatu księgowego) – powodem rozszerzenia zakresu przedmiotowego ustawy o rachunkowości są przede wszystkim wymagania Konstytucji odnoszące się do wolności działalności gospodarczej (ograniczenie tej wolności dopuszczalne jest tylko w drodze ustawy i jeżeli ważny interes publiczny to uzasadnia);
- 2) przyjęcia zasady, zgodnie z którą o zakwalifikowaniu nieruchomości do inwestycji będzie decydował sposób jej wykorzystania, a nie cel jej nabycia;

- 3) rozszerzenia katalogu wyłączeń z zakresu pojęcia "instrumenty finansowe" o aktywa i zobowiązania z tytułu programów, z których wynikają udziały pracowników oraz innych osób związanych z jednostką w kapitałach innej jednostki z grupy kapitałowej, do której należy jednostka;
- 4) rozszerzenia pozostałych kosztów i przychodów operacyjnych związanych z utrzymywaniem nieruchomości oraz wartości niematerialnych i prawnych zaliczonych do inwestycji o koszty i przychody powstałe w rezultacie aktualizacji wartości tych inwestycji, jak również z ich przekwalifikowania odpowiednio do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli do wyceny takich inwestycji przyjęto cenę rynkową bądź inaczej określoną wartość godziwą;
- 5) uściślenia definicji pojęcia "znaczącego wpływu na inną jednostkę" poprzez wskazanie na czym ten wpływ może polegać; rozszerzenia zakresu podmiotowego pojęcia "jednostka dominująca" o przedsiębiorstwa państwowe oraz doprecyzowania tej definicji; uzupełnienia słowniczka ustawy o definicje pojęć "jednostka dominująca niższego szczebla", "jednostka dominująca wyższego szczebla" oraz "wspólnik jednostki współzależnej";
- 6) wskazania, że znaczący inwestor jest jednostką wywierającą znaczący wpływ na jednostkę inną niż zależna lub współzależna (nie będzie sprawował kontroli, ani współkontroli);
- 7) zmodyfikowania zakresu pojęcia "grupa kapitałowa" – z zakresu podmiotowego tego pojęcia wyłączone zostały jednostki współzależne niebędące spółkami handlowymi;
- 8) wprowadzenia zasady, w myśl której kierownik jednostki oraz członkowie rady nadzorczej lub innego organu nadzorującego jednostki będą zobowiązani do zapewnienia, aby sprawozdanie finansowe oraz sprawozdanie z działalności spełniały wymagania przewidziane w ustawie o rachunkowości. Podmioty te będą odpowiadały solidarnie wobec spółki za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem stanowiącym naruszenie tego obowiązku;
- 9) wprowadzenia możliwości zaprzestania stosowania Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej oraz związanych z nimi interpretacji ogłoszonych w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej, zwanych dalej "MSR", przy sporządzaniu sprawozdań finansowych przez jednostki, o których mowa w art. 45 ust. 1a i 1b oraz określenia sposobu rozliczenia skutków finansowych przejścia na zasady (politykę) rachunkowości określone w nowelizowanej ustawie;

- 10) umożliwienia jednostkom posiadającym oddziały (zakłady) prowadzenia ksiąg rachunkowych w siedzibie tego oddziału (zakładu);
- 11) rozszerzenia katalogu zdarzeń, w przypadku zaistnienia których można nie zamykać albo nie otwierać ksiąg rachunkowych (zdarzeniem takim będzie m.in.: ogłoszenie upadłości jednostki z możliwością zawarcia układu);
- 12) umożliwienia nie zamykania ksiąg rachunkowych, jeżeli podział jednostki następuje przez wydzielenie;
- 13) objęcia obowiązkiem inwentaryzacji drogą spisu z natury, na ostatni dzień każdego roku obrotowego, nieruchomości zaliczonych do inwestycji oraz wskazania w przepisie dotyczącym inwentaryzacji drogą porównywania ksiąg rachunkowych z dokumentami, że aktywami inwentaryzowanymi w ten sposób mogą być prawa zakwalifikowane do nieruchomości;
- 14) uznania, że nieruchomości zaliczone do środków trwałych oraz inwestycje mogą być inwentaryzowane raz w ciągu 4 lat;
- 15) umożliwienia odstąpienia od przeprowadzania inwentaryzacji w przypadku ogłoszenia upadłości jednostki z możliwością zawarcia układu, jeżeli jednostka ta nie zamyka ksiąg rachunkowych;
- 16) umożliwienia wyceny według skorygowanej ceny nabycia: udziałów w innych jednostkach, innych niż wymienione w art. 28 ust. 1 pkt 1 inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych oraz inwestycji krótkoterminowych – jeżeli dla danego składnika aktywów został określony termin wymagalności. Ponadto należności, udzielone pożyczki zaliczone do aktywów finansowych oraz zobowiązania finansowe, będą mogły być wyceniane według skorygowanej ceny nabycia, a jeżeli jednostka przeznaczą je do sprzedaży w okresie do 3 miesięcy, to według wartości rynkowej lub inaczej określonej wartości godziwej;
- 17) uproszczenia sposobu rozliczenia odpisów aktualizujących wartość rzeczowych składników aktywów obrotowych; zaliczane będą one do pozostałych kosztów operacyjnych;
- 18) przyjęcia, że przyszłe świadczenia na rzecz pracowników, w tym świadczenia emerytalne, których kwotę można oszacować w sposób wiarygodny, kwalifikowane będą do biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów; będą one wykazywane w bilansie jako rezerwy na zobowiązania (dotyczy to wszystkich zobowiązań, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2);
- 19) znowelizowania zasad rozliczania połączeń spółek metodą łączenia udziałów (metoda ta nie będzie stosowana w odniesieniu do łączenia się spółek nie znajdujących się pod wspólną kontrolą);

- 20) umożliwienia oddziałom przedsiębiorcy zagranicznego sporządzania sprawozdań finansowych oddziałów zgodnie z MSR, w przypadku gdy przedsiębiorca ten sporządza sprawozdanie finansowe zgodnie z tymi standardami;
- 21) rozszerzenia zakresu sprawozdania z działalności jednostki, której papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na jednym z rynków regulowanych Europejskiego Obszaru Gospodarczego, o informacje dotyczące stosowania zasad ładu korporacyjnego;
- 22) przyjęcia zasady, w myśl której roczne sprawozdanie finansowe oddziału przedsiębiorcy zagranicznego uważa się za zatwierdzone, jeżeli zostało zatwierdzone sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy zagranicznego, obejmujące dane sprawozdania finansowego tego oddziału;
- 23) wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych dotyczących skonsolidowanych sprawozdań finansowych grupy kapitałowej;
- 24) wyeliminowania przepisu umożliwiającego niesporządzanie skonsolidowanego sprawozdania w przypadku, gdy pozyskanie informacji do jego sporządzenia wiązałoby się z poniesieniem niewspółmiernie wysokich kosztów; przepis ten miał zastosowanie wyłącznie do jednostek, których siedziba lub miejsce sprawowania zarządu znajduje się poza EOG;
- 25) jednoznacznego wskazania zasad (metod) objęcia jednostek podporządkowanych skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym;
- 26) przyjęcia zasady, że do metody praw własności zarówno w jednostkowym, jak i skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym stosowany będzie art. 63 (zrezygnowano z jednego z dwóch różnych sposobów wyceny metodą praw własności);
- 27) skorelowania terminów sporządzania i zatwierdzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego i sprawozdania finansowego jednostki dominującej;
- 28) sformułowania obowiązku badania przez biegłego rewidenta rocznych sprawozdań finansowych sporządzanych przez jednostki zgodnie z MSR;
- 29) dostosowania kryteriów oceny sprawozdania finansowego do art. 4 ustawy;
- 30) wprowadzenia możliwości przekazania do przechowywania (na zasadach określonych w ustawie) dokumentacji, o której mowa w art. 71 ust. 1, jednostce świadczącej usługi w zakresie przechowywania dokumentów.

Przepis przejściowy zawarty, w art. 2 ust. 3, przewiduje możliwość wydania certyfikatu księgowego bez egzaminu. Skorzystać z tego prawa będą mogły osoby, które złożą stosowny wniosek przed dniem 30 czerwca 2010 r. oraz spełniać będą określone w tym przepisie warunki.

Certyfikaty księgowe oraz świadectwa kwalifikacyjne wydane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przed dniem wejścia w życie opiniowanej ustawy zachowają ważność po tym dniu.

Ustawa wejdzie w życie, w zasadniczej części, z dniem **1 stycznia 2009 r.** i będzie miała po raz pierwszy zastosowanie do sprawozdań finansowych **za rok obrotowy rozpoczynający się w 2009 r.** Niemniej definicje pojęć "członek organu jednostki" oraz "kierownik jednostki" (art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwszy i drugi), a także dodawany art. 4a formułujący zasadę, w myśl której kierownik jednostki oraz członkowie rady nadzorczej lub innego organu nadzorującego jednostki będą obowiązani zapewnić, aby sprawozdanie finansowe oraz sprawozdanie z działalności spełniały wymagania przewidziane w ustawie, a także zasadę solidarnej odpowiedzialności tych podmiotów wobec spółki za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem stanowiącym naruszenie tego obowiązku (art. 1 pkt 4), znajdą zastosowanie do sprawozdań finansowych **za bieżący rok obrotowy**. Dotyczy to również zmiany rozszerzającej zakres sprawozdania z działalności jednostki, której papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na jednym z rynków regulowanych Europejskiego Obszaru Gospodarczego (art. 1 pkt 19) oraz zmiany w załączniku nr 1 w części "Dodatkowe informacje i objaśnienia". Ponadto przepisy dotyczące ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawarte w dodawanym art. 76h, przepisy upoważniające zawarte w dodawanym art. 76i oraz przepisy zmieniające upoważnienia ustawowe sformułowane w art. 81 ust. 2 i art. 82 ustawy nowelizowanej (art. 1 pkt 43 - 45), wejdą w życie **po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia**.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 7. posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2008 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym. W trakcie prac w Sejmie nie wprowadzono zmian, które w istotny sposób wpływałyby na kształt nowelizacji. Niemniej Sejm musiał zmodyfikować przepis o wejściu w życie, uwzględniając fakt, że ustawa wejdzie w życie później niż pierwotnie planowano (projekt ustawy przewidywał wejście ustawy w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.). Konsekwencją tego są również zmiany w przepisach przejściowych.

III. Uwagi szczegółowe

1. art. 1 pkt 2, pkt 6 – w przepisie tym wskazano, że ustawę o rachunkowości będzie się stosowało również do osób zagranicznych, oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, **z uwzględnieniem** przepisów o swobodzie działalności

gospodarczej. W związku z tym przepisem rodzi się wątpliwość, co należy rozumieć przez sformułowanie "z uwzględnieniem", w szczególności, czy wolą ustawodawcy jest **odesłanie** do zawartych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej definicji wymienionych w przepisie podmiotów, czy też **nakazanie** stosowania przepisów tej ustawy. Uwzględniając zasadę techniki prawodawczej, zgodnie z którą nie formułuje się przepisów nakazujących stosowanie innych przepisów (jako normatywnie zbędnych) można domniemywać, że wolą ustawodawcy jest odesłanie do definicji sformułowanych we wskazanym akcie. Przyjmując taką interpretację należałoby wprowadzić stosowną poprawkę eliminującą wątpliwość oraz realizującą zasady techniki prawodawczej dotyczące odesłań.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 2, w pkt 6 wyrazy "z uwzględnieniem" zastępuje się wyrazami "w rozumieniu";
2. art. 1 pkt 43, art. 76a ust. 2 – w przepisie tym wskazano, że przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą polegającą na usługowym prowadzeniu ksiąg rachunkowych mogą wykonywać pewne działania wchodzące w zakres doradztwa podatkowego "w zakresie określonym odrębnymi przepisami". Mając na uwadze zasady techniki prawodawczej dotyczące stosowania środka techniki prawodawczej jakim jest odesłanie – w tym przypadku odesłanie w celu zapewnienia spójności instytucji prawnych – należałoby wprowadzić stosowną poprawkę wskazującą jednoznacznie: zakres spraw, dla których następuje odesłanie oraz przepis lub przepisy prawne, do których się odsyła.

propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 43, w art. 76a w ust. 2 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:
"- na zasadach i w sposób określony w przepisach ... (*wskazanie konkretnej ustawy, ew. przedmiotowe określenie przepisów*).";
3. art. 1 pkt 43, art. 76b ust. 1 i 4 – przepis art. 76b ust. 1 stanowi, że minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje certyfikat księgowy osobom, które spełniają określone w tym artykule warunki. Przyznając ministrowi upoważnienie do wydawania certyfikatów nie uregulowano w żaden sposób trybu w jakim działać będzie minister, w szczególności nie określono, czy minister działa z własnej inicjatywy, czy też na wniosek podmiotu zainteresowanego. Analiza przepisów przejściowych opiniowanej ustawy (art.2) prowadzi do wniosku, że minister będzie przyznawał certyfikat w oparciu o wniosek zainteresowanego (w dotychczasowym stanie prawnym minister wydawał certyfikat w

oparciu o podanie osoby ubiegającej się o jego wydanie). Mając na względzie dostateczną precyzję języka prawnego, konieczność wyeliminowania możliwych wątpliwości interpretacyjnych należałoby w sposób jednoznaczny określić, że minister działa na wniosek, a także określić wzór stosowanego wniosku. Analogiczna uwaga dotyczy procedury wydawania duplikatu certyfikatu księgowego w przypadku jego utraty (dodawany art. 76b ust. 4).

Propozycje poprawek:

- w art. 1 w pkt 43, w art. 76b:
 - a) w ust. 1:
 - w zdaniu wstępnym wyrazy "osobom fizycznym, które" zastępuje się wyrazami "na wniosek osoby fizycznej, która",
 - w pkt 1 wyraz "mają" zastępuje się wyrazem "ma" oraz wyraz "korzystają" zastępuje się wyrazem "korzysta",
 - w pkt 2 wyrazy "były skazane" zastępuje się wyrazem "była skazana",
 - w pkt 3 i 4 wyraz "posiadają" zastępuje się wyrazem "posiada",
 - w pkt 5 wyraz "złożyły" zastępuje się wyrazem "złożyła",
 - b) w ust. 4 po wyrazie "publicznych" dodaje się wyrazy "na wniosek osoby wskazanej w wykazie, o którym mowa w art. 76g ust. 1,";
- w art. 1 w pkt 43, w art. 76i:
 - a) w pkt 1 przed wyrazem "wykaz" dodaje się wyrazy "wzór wniosku i",
 - b) w pkt 2 po wyrazie "utrata," dodaje się wyrazy "w tym wzór wniosku, o którym mowa w art. 76b ust. 4";

4. art. 1 pkt 43, art. 76f ust. 6 – mając na względzie precyzję przepisu oraz jego wewnętrzną spójność należałoby rozważyć wprowadzenie poprawki, która czyni zadość przyjętym zasadom w zakresie posługiwania się alternatywą łączną i rozłączną oraz uwzględnia, że kadencja członka Komisji powołanego w miejsce zmarłego członka kończy się wraz z upływem kadencji Komisji. Ponadto, uwzględniając art. 76f ust. 2, wskazane wydaje się wyeliminowanie z katalogu podmiotów, zawartego w omawianym przepisie, przewodniczącego komisji (jest on bowiem członkiem komisji).

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 43, w art. 76f w ust. 6 wyraz "lub" zastępuje się wyrazem "albo", skreśla się wyrazy "przewodniczącego Komisji, jej" oraz po wyrazie "odwołanego" dodaje się wyrazy "albo zmarłego";

5. art. 1 pkt 43, art. 76f ust. 8 i 9 – mając na uwadze zasady techniki prawodawczej w zakresie dotyczącym formułowania odesłań, konieczne jest jednoznaczne wskazanie przepisów, do których się odsyła. Z treści przepisu wynika, że zamiarem ustawodawcy jest odesłanie do przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Analogiczna uwaga dotyczy dodawanego art. 76i pkt 5.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 43, w art. 76f w ust. 8 i 9 wyrazy "odrębnych przepisów" zastępuje się wyrazami "przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę";
- w art. 1 w pkt 43, w art. 76i w pkt 5 wyrazy "odrębnych przepisów" zastępuje się wyrazami "przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę";

6. art. 1 pkt 43, art. 76g ust. 3 – mając na uwadze precyzję przepisu, należałoby doprecyzować komu osoba posiadająca certyfikat księgowy zobowiązana jest zgłosić zmiany danych zawartych w wykazie.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 43, w art. 76g w ust. 3 wyrazy "zmiany danych zamieszczanych w wykazie, o którym mowa w ust. 1" zastępuje się wyrazami "ministrowi prowadzącemu wykaz, o którym mowa w ust. 1, zmiany danych zamieszczonych w tym wykazie";

7. art. 1 pkt 43 (art. 76h), art. 5 oraz art. 6 pkt 2 – dążąc do zapewnienia przejrzystości systemu prawa, w szczególności wyeliminowania sytuacji, kiedy w systemie prawnym funkcjonują dwa przepisy, które nakładają taki sam obowiązek, należałoby rozważyć dokonanie zmian korelujących czas obowiązywania przepisów dotyczących obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przez podmioty prowadzące usługowo księgi rachunkowe i wykonujących czynności z zakresu doradztwa podatkowego. W sformułowanej propozycji poprawki przyjęto, że art. 46b ustawy o doradztwie podatkowym straci moc z dniem wejścia w życie art. 76h ust. 1 ustawy o rachunkowości (od tego dnia obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia wynikał będzie z art. 76h ustawy o rachunkowości). Z tych samych powodów i w tym samym terminie powinien zostać uchylony art. 80a ustawy o rachunkowości (o tym, że taki był zamiar ustawodawcy świadczyć może art. 4 ust. 4 opiniowanej ustawy).

Propozycje poprawek:

- w art. 1 po pkt 43 dodaje się pkt 43a w brzmieniu:
"43a) uchyla się art. 80a";
- w art. 6 w pkt 2 wyrazy "pkt 44 oraz pkt 45" zastępuje się wyrazami "pkt 43a, pkt 44 i pkt 45 oraz art. 5 w zakresie art. 46b";

8. art. 1 pkt 44 (art. 81 ust. 2) i pkt 45 (art. 82) – dokonując nowelizacji przepisu upoważniającego należy mieć na względzie art. 92 ust. 1 Konstytucji, orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego i zasady techniki prawodawczej w tym zakresie. Konstytucja wskazuje na niezbędne elementy przepisu upoważniającego, jednym z takich elementów są **wytyczne**. Omawiane przepisy wytycznych nie zawierają (w żadnej formie), a więc w tym zakresie są one niezgodne z Konstytucją. Ponadto zasady techniki prawodawczej stanowią, że zakres spraw przekazywanych do uregulowania w rozporządzeniu określa się w sposób precyzyjny. Określenie tych spraw **nie może być ogólne**, w szczególności przez posłużenie się zwrotem **"... określi szczegółowe zasady"**. Analizując orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego i poglądy doktryny należy przyjąć, że określenie zasad jest zadaniem (obowiązkiem) ustawodawcy (stanowią one materię ustawy). Zastosowana formuła pozostawia twórcemu rozporządzenia zbyt duży zakres swobody regulacji. Uwagi te dotyczą również niezmienianych punktów art. 81 ust. 2 i art. 82. Fakt, że przepisy upoważniające w takim kształcie są w ustawie od lat nie powoduje, że stają się one zgodne z Konstytucją i zasadami techniki prawodawczej.

9. art. 1 pkt 47 lit. a, ust. 4 pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia – mając na uwadze komunikatywność przepisu należałoby rozważyć wprowadzenie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 47 w lit. a, w ust. 4 w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy "ze stronami powiązanymi, przez które rozumie się jednostki powiązane" zastępuje się wyrazami "z jednostkami powiązanymi";

10. art. 2 ust. 3 – mając na uwadze, że przepis ten dotyczy wniosków, które zostaną złożone, proponuje się, aby wyraz "złożyły" zastąpić wyrazem "złożą".

Propozycja poprawki:

- w art. 2 w ust. 3 wyraz "złożyły" zastępuje się wyrazem "złożą";

11. art. 4 ust. 1 - zaproponowana poniżej poprawka dostosowuje zastosowaną w tym przepisie technikę czasowego utrzymywania w mocy aktów wykonawczych do zasad techniki prawodawczej (uwzględniono, że podstawą prawną rozporządzenia będzie art. 76i ustawy o rachunkowości, a nie art. 1 pkt 43 opiniowanej ustawy).

Propozycja poprawki:

- w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 5 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76i ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2008 r., z zastrzeżeniem ust. 2.",

12. art. 4 ust. 2 – mając na względzie charakter przepisu, a mianowicie, że jest to przepis przejściowy dotyczący spraw uregulowanych w rozporządzeniu, powinien być on sformułowany w rozporządzeniu, które będzie wydane na podstawie dodawanego art. 76i, a nie w ustawie. Wątpliwości budzi również enigmatyczność omawianego przepisu. Pozostawia on podmiotowi, który go będzie stosował zbyt dużą swobodę w zakresie ustalenia, które przepisy obowiązują dotychczasowe, czy nowe.

Propozycja poprawki:

- w art. 4:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy ", z zastrzeżeniem ust. 2",

b) skreśla się ust. 2;

13. art. 4 ust. 3 – zaproponowana poniżej poprawka zmierza do uwzględnienia, że Komisja Egzaminacyjna będzie funkcjonowała w oparciu o przepisy ustawy o rachunkowości, a nie w oparciu o przepisy opiniowanej ustawy. Poprawka uściśla również przepis wskazując, że odnosi się on do Komisji Egzaminacyjnej.

Propozycja poprawki:

- w art. 4 w ust. 3 wyrazy ", o której mowa w art. 1 pkt 43 w zakresie odnoszącym się do art. 76f" zastępuje się wyrazami "Egzaminacyjną, o której mowa w art. 76f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą";

14. art. 4 ust. 4 - zaproponowana poniżej poprawka w zakresie art. 4 ust. 4, dostosowuje zastosowaną w tym przepisie technikę czasowego utrzymywania w mocy aktów wykonawczych do zasad techniki prawodawczej (uwzględniono, że podstawą prawną rozporządzenia będzie art. 76h ust. 2 ustawy o rachunkowości, a nie art. 1 pkt 43 opiniowanej ustawy).

Propozycja poprawki:

- "4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76h ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2009 r."

Jakub Zabielski

Starszy legislator